

Neišsiskirkime nepasakę gerų žodžių vienas kitam

Paskutinis vasaris, kovas, balandis, gegužė. Šie keturi mėnesiai mūsų gimnazijos abiturientams prabėgs nepastebimai. Abiturientams netrukus prasidės sunkus metas: didelis nerimas ir laukimas. Vis dažniau juos aplanko mintys apie egzaminus ir tolesnes studijas. Nelengva išsirinkti profesiją, kad ateityje gautum darbą, sunku suderinti norus ir galimybes.

Tad kokiomis nuotaikomis gyvena abiturientai?

Iš aštuoniolikos kalbintų abiturientų sužinojome, kad dešimt mokinių laukia dienos, kada taps savarankiški ir patys atsakys už savo veiksmus. Jie nori pakeisti aplinką, paragauti studentiškos gyvenimo duonos, pasijusti laisvi ir nepriklausomi nuo tėvų. Jie nekantriai laukia tos dienos, kada galės užverti mokyklines duris ir atverti kitas, už kurių slepiasi naujos galimybės, idėjos, patirtis. Kiti – su mokykla atsiveikinti nenori: per daug brangių akimirku, žmonių, juoko, ašarų teks palikti. Juk taip dažnai varstė tu pačių kabinetų duris, taip dažnai sėdėjo tuose pačiuose suoluose, stebėjo mokytojų parašytas raides, skaičius ir

džiaugėsi skaniu gimnazijos valgyklos maistu. Jie nenori palikti gimtųjų namų, šeimos, draugų. O ką jie žada studijuoti ateityje? Rimtai nusiteikę Vytenis, Laimonas ir Povilas atsakė, kad svajoja apie architektūros studijas. Kiti vaikinai, Deividas, Rokas, Aistis ir Martynas nori tęsti studijas inžinerijos srityje. Vienintelis Liudas užsibrėžė siekti arba viešųjų ryšių, arba marketingo studijų. Kaip susitarę, vaikinai pasakojo, kad vaikystėje jie norėjo tapti policininkais, astronautais arba kosmonautais. Visi tvirtino, kad požiūris į šias specialybes apsivertė aukštyn kojomis. Tačiau merginoms apsisprendimas kur kas sudėtingesnis. Jos laukia egzaminų ir tik tada suks galvą, kokioje studijų srityje norėtų save realizuoti. Tik kelios abiturientės jau žino, ko sieks. Evelina nori Kaune tęsti studijas, kurios būtų susijusios su policijos veikla. Domantę vilioja užsienis bei medicinos mokslai, tačiau tikslios krypties ji neapibrėžia. Greta ir Eglė galutinio apsisprendimo dar neturi, bet visgi jų galvoje sukasi mintys apie socialinių mokslų studijas. Greta galvoja apie vadybos, administracijos sritį, o Eglė – ekonomikos, sociologijos arba psichologijos kryptis.

Tinkamai nuspręsti ir pasirinkti gyvenimo kelią išties nėra lengva, ypač dabar, kai tokia gausa pasirinkimo. Tai sudėtingas ir daug pastangų reikalaujantis procesas.

Mieli abiturientai, tiek nedaug laiko Jums liko pabūti mo-

Jie šiemet nori atsiveikinti su mokykla.

Viltė Rimdeikaitės nuotr.

kykloje. Tad kol esate čia, šypsokitės ir džiaukitės moksleivišku gyvenimu, ir turiningai leiskite laiką draugų rate, neišsiskirkite nepasakę gerų žodžių vienas kitam. Nes net nepastebėsite, kaip greit ateis kitas laikas - laikas skirtis.

Viltė RIMDEIKAITĖ, IIIgb kl.
Gustė PUŽAITĖ, IIIgb kl.

Gimnazijos direktorius Gintautas KUZMA:

mieli dvyliktokai, nenumaldomai artėjate finišo link – Jūsų laukia Šimtadienis. Diena, pranešanti, jog iki sunkiausių išbandymų lieka šimtas dienų. Nors egzaminai – itin daug pastangų reikalaujantis žinių patikrinimas, tačiau šimtadienio šventė, tikiuosi, paliks tiek gerų emocijų, jog ir kasdien vis artėjantys egzaminai nebe taip gąsdins.

Ačiū Jums, mieli abiturientai, mylėjusiems savo mokyklą visus 12 metų, gražiai dainavusiems, įvairiose olimpiadose, konkursuose bei varžybose gynusiems savo mokslo šventovės garbę, organizavusiems idomius renginius, tikėjusiems, kad čia – Jūsų antrieji namai, puošusiems jus gerais pažymiais, kūrybiniais darbais, savo jaunatvišku džiugesiu.

Gimnazijos mokinių prezidentė Justina ŠINKŪNAITĖ:

dvyliktokai, ar dar prisimenate tą pirmąją jaudulio kupiną dieną, kai įžengėte į mokyklą? Kaip nerūšiai žvelgėte į mokytoją, kaip pirmą kartą, žinodami atsakymą, kėlėte virpančią ranką? Juk ne veltui sakoma, kad dalykus įvertiname tik tuomet, kai prarandame. Juk tik dabar iš tiesų pradėdame vertinti tuos pirmuosius metus, tik dabar suprantame, kaip tuomet buvo gera ir smagu.

Sunku patikėti, kad liko tik 100 moksleiviškų dienų. Daugelį iš Jūsų pažįstu, esame draugai ir sunku įsivaizduoti, kad liko tik 100 dienų, kai dar matysiu Jus vaikštančius mokyklos koridoriais... O kaip jaučiatės Jūs patys? Galbūt vieni bijote artėjančio naujo gyvenimo etapo ir nenorite palikti antrais namais tapusios mokyklos, o kiti gal kaip tik laukiate nesulaukiate šios akimirkos? Kaip ten bebūtų, noriu palinkėti, kad šios 100 dienų Jums būtų nuostabios ir įsimintinos. Nors ir artėja egzaminai, o su jais – nerimastingas jaudulys širdy, tačiau mėgaukitės paskutinėmis akimirkomis mokykloje ir padarykite jas pačias įsimintiniausias per visus moksleiviškus metus. Sėkmės!

Būkite savo svajonių verti

Mieli abiturientai,

bėga metai... Netrukus Jūs išeisit. Iš mokyklos išsinešite žinias, jaunystės ryžtą, prisiminimų nuotrupas.

Aš mačiau Jūsų pirmąją Mokslo metų pradžios šventę, kuri Jus aplankė, kai sulaukėt septynerių. Paskui ji kartojo ir kartojo. Tik jau nebe taip, kaip tą pirmąjį rugsėjį, kai pasiėmę gėles – dar ne knyga, ne sąsiuvinį, ne pieštuką, o gėlę – pirmąkart, taip savarankiškai nešėtės suspaudę rankoje. Nešėtės į nežinomą, šiek tiek baugu, bet viliojanti pasaulį.

Tad gero Jums kelio, sėkmės egzaminuose. Būkit savo svajonių verti.

Su linkėjimais pirmoji mokytoja Gražina BERTULIENĖ

Mieli EGLE, MILITA, GRETA, LIVETA, DANIELIAU, DOMINYKAI,

liko šimtas dienų mokykloje ir Jūsų laukia naujas gyvenimo etapas, naujas lemtingas slenkstis – brandos egzaminai. Netrukus stosite savo ateities pasirinkimo kryžkelėje.

Linkiu pasirinkti tiesų, teisingą, prasmingą gyvenimo kelią. Linkiu Jums nesuklupti, pasiekti užsibrėžtų tikslų, gerai pasiruošti ir išlaikyti egzaminus. Būkit laimingi...

Pirmoji Jūsų mokytoja Ramutė JURŠIENĖ

Pradinių klasių mokytoja Stasė ŠAKALIENĖ:

mano mokiniai,

tegu kiekviena diena Jums, mieli mokiniai, atneša artimų draugų šypsenas, meilę ir stiprybę. Tegul kiekvienas padarytas darbas, kiekvienas nueitas žingsnis kloja pamatus Jūsų darbuose. Tegul nenuvilia egzaminų rezultatai. Tegul išsipildo gražiausias jūsų mintys ir svajonės.

Šių metų abiturientai su klasės auklėtoja Alpane Deresevičiute.

Gyčio Dapkevičiaus nuotr.

100 dienų, ir „sudie, mokykla!“

Vasaris, paspaudęs šaltukas, ledas, sukaustęs Sartų ežerą, visus metus lauktos Žirgų lenktynės... Dar nespėjus atsitokėti nuo Sartų šurmilio, vienuoliktokų ir dvyliktokų galvose jau verda mintys apie ypatingą šventę – Šimtadienį.

Vienuoliktokams sunkus metas, reikalaujantis daug pasiruošimo, kantrybės, minčių, laisvo laiko, noro, fizinių bei psichologinių jėgų, kūrybiškumo, draugiškumo bei grupinio darbo. Juk tiek daug klausimų: kokią temą parinkti? Kokias užduotis sugalvoti? Kaip viską sklandžiai įgyvendinti ir visų nenuvilti?

O mes, abiturientai, regis, turėtume suklikti tik dėl egzaminų, o dėl šimtadienio sėdėti „atsipūtę“. Deja, jaudinamės ne ką mažiau. Kokias užduotis turėsime atlikti? Kokius ketureilius sukurs apie kiekvieną iš mūsų? O galbūt tai nebus ketureiliai? Ar jie neįžais? Tačiau šis jauduliukas ganėtina malonus, nes visus be išimties kamuoja smalsumas. Koks gi bus mūsų Šimtadienis. Dideles viltis dedame į vienuoliktokus ir tikimės, jog turėsime neužmirštamą, kupiną išpūdžių šventę. Viena dvyliktokė taip laukia šventės, kad ne kartą ją sapnavo. Tik sapne šventė nebuvo tokia linksma, ji labiau priminė košmarą. Tad mielieji vienuoliktokai,

nepaverskite sapno realybe.

Laukdami šventės vis dažniau susimąstome, kad dar keletas mėnesių – ir užbaigsime šį gyvenimo etapą. Liko tik 100 dienų. Lygiai 100 dienų rūpesčio ir susikaupimo, džiaugsmo ir liūdesio, laukimo ir nerimo. Vienas šimtas dienų užbaigti visus savo darbus: galbūt pasakyti „ačiū“ mokytojams, o galbūt dar kartą nusišypsoti draugui. Liko 100 paskutinių dienų gelsvame mokyklos suolo, senų draugų apsuptyje, su vadovėliu rankoje. Vieniems – net 100 dienų ir „sudie, mokykla!“ Kitiems - tik 100 dienų ir „sveiki, egzaminai!“ Visi jų laukiame su baime, jauduliu ir nežinomybe. Tai bus didžiulis žingsnis savarankiško gyvenimo link, kurio ir laukiame, ir bijome.

Sunku palikti mokyklą. Juk čia užaugome, patyrėme begales nuostabių ir džiugių akimirų, radome draugus, bendraminčius. Kai kuriuos aplankė pirmoji meilė. Mokykla tapo antraisiais namais. Kad ir kaip vargintų nesibaigiantys namų darbai ir mokytojų reikalavimai, ji vis tiek mūsų širdyse išliks kaip vieta, kur gera ir jauku.

Domantė SLAPŠINSKAITE 4g kl.
Nuotrauka iš asmeninio albumo.

Baigėsi pusmetis

Prabėgo 2012 metai, nusinešdami dalį mokslo metų. Dar vienas mėnuo ir baigėsi pirmas pusmetis. Kaip ir kiekvienais metais, vasario pradžioje kalbame apie mokinių pažangumo ir lankomumo rezultatus.

Iš 325 gimnazijos mokinių, baigusiu pirmą pusmetį, yra atsakingų, pareigingų, kuriems labai svarbios žinios, bet atsiranda ir tokių, kurie į mokslą žiūri pro pirštus: - ar n - tukas, ar dvejetas - jiems tas pats.

Be pradinių klasių, geriausiai besimokančios yra 5 ir 7 a klasės. Jų pažangumas - 100%. Iš vyresnių klasių aukščiausias pažangumas yra IIIg b klasės (94.44%). Žinoma, šių klasių ir balų vidurkiai, ir lankomumas geresni.

Pačios nepažangiausios yra 8a (81.25%) ir IIga (tik 68.75%) klasės. Tenka apgailestauti, kad 27 mokiniai baigė su nepatenkinamais įvertinimais, iš jų net 5 abiturientai. 4 g klasės pamokų lankomumas irgi nedžiuginą. Jie be pateisinamos priežasties praleido net 1368 pamokas, tai yra daugiau negu pusė iš viso praleistų pamokų. Jiems

Šeštokė Liucija Vaitukaitė.

derėtų pasimokyti iš penktokų, kurie nors ir praleido 546 pamokas, bet nepateisino tik 6.

Džiugu, kad kaip ir kiekvienais metais, atsiranda šaunių mokinių, kurie mokosi vien devintukais ir dešimtukais. Sveikiname penktokas Godą Kazlaitę, Vismantę Sinkevičiūtę, Gretą Stankevičiūtę, Gytautę Stauskaitę, devintokę Gabiją Likauskaitę, dešimtokas Indrę Pupeikytę ir Justiną Šinkūnaitę, vienuoliktokus Eriką Zadavičiūtę, Mantvydą Merkį bei dvyliktoką Roką Garuolį. Taip pat nuoširdūs sveikinimai mūsų dviems dešimtukininkams: šeštokėi Liucijai Vaitukaitytei ir vienuoliktokui Augustinui Sukiui, kuris jau septintus metus gauna tik aukščiausias įvertinimus.

Smalsumas - tikro žurnalisto savybė. Todėl nusprendžiau pakalbinti šauniausius ir sužinoti jų paslaptį, o gal ir patarimą gauti.

Kiek laiko sėdi prie knygų ir kaip mokosi? Kokios pamokos patinka ir kokios nepatinka, kodėl? Ką norėtumėte mokytis ateityje?

Pasirodo, Liucija per dieną mokosi apie 20 minučių. Ji tiesiog atidi per pamokas ir visada ruošia namų darbus. Augustinas tikina, kad tikrai nepersistengia,

(Nukelta į 3 psl.)

SWAJONIŲ LINK...

Jau nuo mažų dienų vaikai svajoja, kuo norėtų būti užaugę, didesni svajoja, kur norėtų studijuoti ar dirbti. Ypač tai aktualu tampa vyresnėse klasėse. Mokiniais svarbu nepasimesti šiandieniniame pasaulyje tarp daugybės pasiūlos ir paklausos studijų, universitetų, kolegijų. Kad jiems būtų lengviau apsispręsti, mūsų gimnazijoje buvo suorganizuoti keli renginiai.

Sausio 25 d. į mūsų gimnaziją atvyko KASTU INTERNATIONAL konsultantė. Kastu International – tai organizacija, kuri buvo įkurta norint padėti žmonėms realizuoti savo troškimą įgyti aukštąjį išsilavinimą užsienyje. Konsultantė II - IV gimnazijos klasių mokiniams suteikė informaciją apie galimybes studijuoti norimą specialybę Danijos, Švedijos, Nyderlandų, Anglijos ir Škotijos aukštosiose mokyklose nemokamai. Buvo pristatytos specialybės, studijų trukmė, kokius dokumentus reikia užpildyti, egzaminus išlaikyti norint patekti į norimą universitetą. Kastu atstovybėje mokiniams padedama sutvarkyti visus stojimo dokumentus, ten laikomas ir specialia-

Abiturientai parodoje.

Alfunės Deresevičiūtės nuotr.

lus anglų kalbos testas, susitinkama su užsienio universitetų atstovais. Ir visa tai atliekama NEMOKAMAI. Mūsų mokiniai aktyviai įsitraukė į diskusiją, konsultantės klausinėjo apie studijų sąlygas skirtinguose universitetuose, apgyvendinimo bendrabučiuose, išdarbinimo, paskolų gavimo galimybes. Kam dar liko klausimų ar abejonių visą reikiamą informaciją ir pagalbą mokiniai bet kada gali rasti internetiniame tinklalapyje www.kastu.lt.

Vasario 8 d. didelė II - IV gimnazijos klasių mokinių ir mokytojų grupė išvyko į Vilnių, Lietuvos parodų ir kongresų centrą „Litexpo“. Ten vyko svarbiausias metų švietimo renginys – tarptautinė paroda „Mokymasis, studijos, karjera 2013“. Parodą organizavo LR švietimo ir mokslo ministerija ir Lietuvos parodų centras „Litexpo“. Tarptautinėje žinių ir išsilavinimo parodoje STUDIJOS 2013 dalyvavo rekordškai daug – net 190 universite-

tu, kolegijų, profesinio mokymo centrų ir verslo mokyklų iš 15 pasaulio šalių - Lietuvos, Australijos, Danijos, Didžiosios Britanijos, Estijos, JAV, Kanados, Latvijos, Lenkijos, Olandijos, Prancūzijos, Rusijos, Šveicarijos, Vokietijos. Per tris dienas buvo surengta daugiau nei 100 renginių apie karjeros planavimą, verslumo ugdymą, studijas Lietuvoje ir užsienyje, studijų kokybę, tarptautinius egzaminus, asmenybės tobulėjimą ir kt.

2013 metų parodos akcentas – jaunimo verslumo skatinimas. Parodoje kalbėta apie tai, kaip svarbu tikėti savo idėja, kaip ją pristatyti, kaip tapti „sėkmingu“, kokias turėti asmenines savybes ir kompetencijas, reikalingas šiandieniniam verslui, mokyta išsiskirti ateities tikslus ir planuoti karjerą.

Manau, kad ir ateityje kviesime įvairius švietimo, darbo rinkos atstovus, nes tik nuolatinis domėjimasis šiandienine darbo rinka, paklausiomis specialybėmis, naujomis studijų galimybėmis Lietuvoje ir užsienyje skatina mokinių mokymosi motyvaciją, kryptingą profesijos pasirinkimą bei ateityje užtikrina jų konkurencingumą darbo rinkoje.

Jurgita KAZLIENĖ
Karjeros koordinatore

JUOS LYDI SĖKMĖ

Gera rašyti apie mūsų mokinius, kurie iš galybės viliojančių mokinių laisvalaikio galimybių pasirinko domėjimąsi mokslais, ugdymąsi ir kantrų darbą. Darbštumo, kantrybės ir užsispyrimo dėka juos sėkmė lydi įvairiose olimpiadose, konkursuose bei varžybose.

Anglų kalbos rajoniniame etape puikiai pasirodė vienuoliktokai, kuriuos ruošė mokytoja Audronė Macijauskienė. Garbingą pirmąją vietą užėmė Augustinas Šukys, surinkęs net 86,8 taško ir dabar deleguojamas dalyvauti respublikiniame etape. Labai tikimės, kad kovo 1-2 dienomis jam šypsosis fortūna!

Biologijos olimpiadoje vienuoliktokė Ernesta Arminaitė iškovojo pirmąją vietą. Ji jau ne pirmus metus rajone pasirodo geriausiai (mokytoja Danguolė Šileikienė).

Akivaizdu, kad informacinės technologijos mūsų gyvenime tampa vis reikšmingesnės, vis dažnesnės jų apraiškos kasdienybėje. Su kompiuteriu šiais laikais vaikai susipažįsta neretai dar prieš pradėdami eiti į mokyklą. Tad

šiais metais „Bebre“ mūsų gimnazijos mokiniai vėl buvo aktyvūs. Konkursas vyko lapkričio 12-16 dienomis ir jame dalyvavo 31 gimnazistas. Geriausiai sekėsi penktokėms Gretai Stankevičiūtei, Vismantei Sinkevičiūtei, Kamilei Ruzgaitei, aštuntokams Mariui Kastanauskui, Ignui Lukošūnui, Dovydui Tarailai bei dešimtokams Gretai Jankauskai, Dariui Bražiūnui ir Mangirdui Streckui.

Informatikos olimpiadoje vėl sėkmingai pasirodė Augustinas Šukys. Du etapus tapęs prizininiku, vasario 1 dieną dalyvavo atrankiniame Lietuvos mokinių informatikos olimpiados III etape. Rezultatų dar nežinome, bet tikimės, kad nuoseklus ir kruopštus darbas bus įvertintas. Į atrankinį respublikinį etapą iš rajono pateko vienintelis mūsų gimnazistas Augustinas.

Fizikos olimpiadoje neteko patirti saldaus pergalės džiaugsmo, tačiau mokytojo Rimanto Damaškos parengtas Augustinas Šukys užėmė trečiąją vietą.

Jau ne pirmus metus chemijos olimpiadoje dalyvauja Povi-

las Vaitukaitis. Šiomet jis išplėšė pergalę. Pirmąją vietą džiaugiasi mokins ir jo mokytoja Aurelija Barzdienė.

Šiek tiek prasčiau sekėsi matematikos olimpiadoje. Vis dėlto iš visų dalyvavusių mokinių antrąją vietą iškovojo dešimtokas Eimantas Čypas, kurį rengė mokytoja Danutė Janušienė.

Kad paskatintų moksleivius domėtis literatūra, ugdytų jų kūrybiškumą, puoselėtų meninio žodžio suvokimą ir rašyką, kasmet vyksta filologų ir meninio skaitymo konkursai. Gimnazijoje iš visų dalyvių išsiskyrė penktokė Adelė Kriškcionaitytė, abiturientės Liveta Sinkevičiūtė ir Jurgita Bernotaitė bei vienuoliktokas Eitvydas Merkis. Pastarasis rytų aukštaičių tarme skaitė Antano Strazdo poeziją. Gaila, bet rajone prizinių vietų jie neužėmė. Filologų konkurse dalyvavo abiturientė Domantė Slapšinskaitė (mokytoja Gražina Makaveckienė). Ji vertinimo komisijai pateikė apysaką „Atleisti?“ Mokinės kūryba išsiųsta į Respubliką. Pavasarį nekantriai lauksime jos kūrybos įvertinimo.

Tik prieš kelias dienas nudžiugino rajono istorijos olimpiados rezultatai. Vienuoliktoko Mantvydo Merkio aplenkti nepavyko niekam. Mokytojo Rimanto Garolio ruoštas mokins balandžio mėnesį išbandys savo jėgas Kaune.

Lietuvių gimtosios kalbos ir literatūros olimpiadoje dalyvavo penki mūsų gimnazistai. Geriausiai sekėsi dešimtokei Godai Amirjan – ji užėmė trečiąją vietą.

Vieni mokiniai džiugina akademiniiais pasiekimais, o kiti garsina gimnaziją sporto srityje. Jau ne pirmus metus prizines vietas iš Zarasų parveža tinklininkai, kuriuos treniruoja mokytojas Vidas Čekas. Pirmąsias vietas iškovojo Antroji merginų ir Antroji vaikinų komandos. Jų pagrindą sudaro vienuoliktokai ir dvyliktokai. Jaunesniems sekėsi šiek tiek prasčiau: merginos liko antros, o vaikinai – tretis. Krepšinio 3X3 varžybose 7-8 klasių berniukų komanda užėmė antrąją vietą.

Didžiuojamės ir džiaugiamės jūsų visų pasiekimais. Suprantame, kad didelis nuopelnas ir mokytojų, kurių darbo ir pasišventimo dėka skleidžiasi talentai.

Patricija KIRILOVA, III ga kl.

Baigėsi pusmetis

(Atkelta iš 2 psl.)

o mokosi klausydamas muzikos. „Padarau šiek tiek namų darbų, panaršau internete“, – jam viskas, regis, gaunasi savaime. Liucijai patinka matematika, geografija, nes jos įdomios. Augustinui labai patinka klasės valandėlė, kūno kultūra, nes yra lengvos. Nežavi Liucijos ir istorija. Abiems nepatinka lietuvių kalba ir literatūra – „daug darbo, neįdomu ir nuobodu, o visi kiti dalykai normalūs, nei labai patinka, nei nepatinka“.

Ateitį Liucija norėtų sieti su tiksliais mokslais, o Augustinas liko paslaptingas: „Dar neapsisprendžiau.“

Visiems gimnazijos mokiniams linkiu daug gerų pažymių, kantrybės bei motyvacijos mokytis, atsakingumo, noro lankyti pamokas. Tikėkimės, kad kito pusmečio rezultatai bus tikrai geresni.

Ernesta ARMINAITĖ, IIIgb kl.

Smagu, kai patiekalai lėkštėse.

Linkėjimai iš saulėtos Italijos

Jau antrus metus, palikusi gimtąjį miestelį, mokslus kremtu Utenos regioniniame profesinio mokymo centre. Čia mokausi virėjos specialybės. Kadangi mokykla bendradarbiauja su kitais Lietuvos profesinio mokymo centrais ir rengia tarptautinius projektus, spalio mėnesį turėjau galimybę išvykti trimis savaitėmis stažuotis į Italiją. Šioje šalyje maisto kultūra yra itin išvystyta, todėl išvykos metu įgijau neįkainojamos patirties. Stažuotę atlikau viešbučio Hotel Pietre Nere restorano virtuvėje. Mokiausi ne tik itališkų patiekalų gamavimo subtilybių, bet lankant kitus miestus, profesines mokyklas plėčiau ir savo kultūrinę akiratį. Dabar galiu ne tik iškepti itališką duoną fokačia, bet ir atpažinti gerą aliejų bei paruošti bent dešimtį skirtingų patiekalų iš jūros gėrybių. Taigi gyvenu, mokausi ir stengiuosi iš gyvenimo imti viską, kas geriausia. Savo buvusiems bendraklasiams, abiturientams, noriu palinkėti užsispyrimo, ryžto ir užsibrėžtų tikslų įgyvendinimo. Nepamirškite, kad gyvenime svajonės pildosi, tik reikia jų siekti.

Žinau, kad visi abiturientai netrukus švęs Šimtadienį. Tad mano palinkėjimas Jiems: „Mokykla - tai lyg atskiras gyvenimo knygos tomas, kurį vieną dieną visi užverčiame ir tik mintimis sugrįžę perskaitome vieną kitą puslapį. Linkiu Jums niekada nepamiršti šios gyvenimo knygos. Pasistenkite, kad mokyklos prisiminimai išliktų šilčiausi, o draugai – artimiausi“.

Jūsų klasės draugė Karinė AMIRJAN
Nuotrauka iš asmeninio albumo.

Laukiame debiuto

Gretos Lukošūnaitės nuotraukoje jaunimo grupė ir jų vadovas Ramūnas Lisinskas.

Neseniai mūsų miestelį pradžiugino ilgai lauktas naujasis Dusetų kultūros centras. Jame vis dažniau vyksta įvairūs renginiai, susibūrimai. Retkarčiais ten užsukame ir mes. Pasižiūrėti filmo, spektaklio ar pasidžiaugti naujai atidaryta paroda. Kartą besisvečiuojant kultūros centre mus užkalbino Ramūnas, vienas iš „Sadūnų“ kapelos narių. Jis klausė, ar nenorėtume retkarčiais susirinkti ir kažką smagiai pagroti, pamuzikuoti. Taip netikėtai užklaustos sutrikome. Spyriojomės, kad nelabai mokame groti, o ir dainininkės ne tobulos. Tačiau iš tiesų jau seniai svajojome apie panašią grupelę, todėl sutikome. Į pirmąjį susitikimą nuėjome trise: vienuoliktokė Gustė ir mes abi. Jaudinomės, nes nežinojom, kaip mums pasiseks, gal Ramūnas nusivils? Bet viskas vyko sklandžiai. Goda gavo mušti būgną, o mes su Guste grojom gitaromis. Aišku, pirmąją pamoką nieko išpūdingo nesigavo, tačiau buvo labai smagu, todėl netrukus susirinkome ir antrą kartą. Prie mūsų noriai prisijungė ben-

draamžiai Kamilė ir Eitvydas. Pastarajam buvo patikėta elektrinė gitara, Kamilei - akustinė. Kadangi nusprendėme, kad gitarų truputį per daug, aš pradėjau mokytis groti mandolina, puikiu styginiu instrumentu, kuris tikrai nepelnytai Lietuvoje pamirštas.

Mes renkamės kartą per savaitę. Visus vienija kūryba, idėjos ir meilė muzikai. Mes tiesiog linksmimės ir kuriame. Mūsų pamokos būna ne-tradicinės. Dabar grupėje esame penkiese, tačiau neaišku, kaip bus ateity, gal rasime dar koki talentingą ir norintį muzikuoti žmogutį, kurį mielu noru priimsime. Turime labai nuostabų mokytoją, kuris apsiėmė mus mokyti, ir esame jam už tai dėkingi. Grupė kasdien tobulėja ir labai laukia savo pirmojo pasirodymo per Vasario 16-ajai skirtą koncertą. Tik gaila, kad dar pavadinimo nesugalvojome, bet ik debiuto gal pavyks. Tikimės, Jūsų nenuvilisime.

Justina ŠINKŪNAITĖ, IIgb kl.
Vartui Goda AMIRJAN, IIgb kl.

Džiaugėsi vaikai švarioje ir jaukioje klasėje.

Autorės nuotr.

Dėkojame

Vaikų sveikatą kasdien veikia įvairūs veiksniai: mityba, fizinis aktyvumas, laisvalaikio praleidimas ir, be abejo, ugdymosi aplinka. Gera sveikata pati savaime neateina. Tam reikia valios, pastangų, supratimo, kas gerina sveikatą, o kas žaloja, taip pat sistemingo bei nuoseklaus pedagogų, sveikatos prie-

žiūros specialistų bei tėvelių bendradarbiavimo. Mokykloje mokiniai praleidžia didžiąją dalį dienos, tad labai svarbu sveika aplinka: ar patalpose nėra triukšmo, ar jos nuolat vėdinamos, ar jose nesikaupia įvairios dulės. Sunku palaikyti švarą, kai grindys užtiestos kilimu.

Gerų žmonių dėka prieš-

mokyklinio ugdymo grupės patalpos švarios ir jaukios. Ieva ir Audrius Špūrai patys pasisiūlė išvalyti kilimus.

Visų grupės vaikų ir jų tėvelių vardu noriu padėkoti Aivaro ir Ainio tėveliams už geranorišką pagalbą, už nuoširdų bendravimą, už rūpestį ir pagalbą, kad vaikai augtų sveikoje aplinkoje.

Jelena BUDZILIENĖ,
Priešmokyklinės grupės
auklėtoja

Šimtadieniai mūsų prisiminimuose

Vis garsiau girdimi Šimtadienio šventę skelbiantys garsai. Sunku pasakyti, kada atsirado tradicija paminėti apvalų 100 dienų skaičių, likusį iki egzaminų, bet mūsų gimnazija turi senas Šimtadienio tradicijas. Kaip jau įprasta, ją ruošia vienuoliktokai, kuriems tenka svarbiausia užduotis - suorganizuoti vakaro renginį, parodyti ne tik svarbiausius pastarųjų metų mokyklos įvykius, bet atskleisti, ką mokykloje dirbo ir pri(si)dirbo didžiausi šventės kaltininkai - abiturientai. Ar pavyks šventė, ar ji taps išimtiną, priklausau nuo mokinių kūrybingumo, minčių, fantazijų ir sugebėjimų. Žvilgtelėjus keletą dešimtmečių, šimtadieniai visų prisiminimuose išlikę linksmi, nuotaikingi ir spalvingi.

Ne paslaptis, jog mūsų gimnazijoje dirba daug mokytojų, baigusiu šią mokyklą. Kaip anksčiau švėsdavo šimtadienius, ar keičiasi tradicijos, ar jų šimtadieniai būdavo kitokie, nusprendžiau pakalbinti keletą mūsų mokytojų.

Šimtadienis 1995 m. Sveikinimo žodį taria mokyklos direktorius Raimondas Gapšys.

Biologijos mokytojai Danguolėi Šileikienei, savo šimtadienį šventusiai 1974 metais, atrodė, kad skiriasi labai mažai. Tuomet šventę ruošdavę dešimtokai, ji vykdavo be tėvų. Į šven-

tę susirinkę abiturientai prisiminė savo pirmąsias dienas mokykloje. Būdavo daug juoko, šiek tiek sentimentalų akimirkų. „Kalbantieji primindavo, jog po 100 dienų bus spren-

džiamas abiturientų likimas. Žinoma, dabar daug elementu taip pat išlikę, naudojama vis daugiau technikos, galima įdomiau pasiruošti. Ypač pasikeitė abiturientams dovano-

Mes įrodėme

Įvairius straipsnelius rašome jau daugiau nei dvejus metus ir žinote, kas mums sunkiausia? Ogi pradėti. Visada norisi, kad pirmas sakinytis įtrauktų skaitytoją, sudomintų, bet tokį sakinį sugalvoti dažniausiai būna labai sunku ir tenka nueiti lengviausiu keliu, pradėdant „tada ir tada, ten ir ten vyko tas ir tas“... Bet šio straipsnelio taip nepradėsime. Jį norisi pradėti vienu žodžiu: *Fantastiška*. Būtent tokie jausmai mus užplūdo įgyvendinus projektą „Prie tribūnos“.

Ziemą, jei tik būna sniego, skubame jį pasimėgauti – su rogučių leidžiamės nuo kalniukų, ant užšalusių ežerų įrengiame čiuočių žyklus.

Pradėsime nuo pradžių. Vieną dieną mes čiuožinėjome ant ledo ir prie mūsų priėjo vyriškis. Pasidžiaugęs, kad mes čiuožinėjame, o ne sėdime prie kompiuterių, jis papasakojo mums, kaip seniau, būdamas jaunas, su savo draugais jis organizavo įvairius jaunimo susibūrimus, per kuriuos jie užsiiminėdavo įvairia veikla, žaisdavo, dūkdavo. Taip pat liūdnei pridūrė, kad dabar Dusetų jaunimas ne toks aktyvus, o ir Dusėtose visai nėra ką veikti. Šitai vyriškiui pašnekėjus, mums kilo noras įrodyti, kad mes esame aktyvūs ir galime surengti linksmą susibūrimą. Nieko nelaukę ėmėme organizuoti. Apmąstę, ką galėtume veikti, ko mums reiks ir t.t. nusprendėme, kad viskas turėtų pavykti. Facebook'o tinklalapyje sukūrėme grupę „Prie tribūnos“ ir pakvietėme visus draugus bei pažįstamus pasičiuožinėti ant ledo, skaniai pavalgyti šašlykų, paragauti žirnių ir pasišildyti arbata ar kava. Iš kiekvieno žmogaus rinkome po 10 Lt, kad apmokėtume savo išlaidas. Visi, prisidėję prie išlaidų, galėjo nemokamai pavalgyti ir, aišku, pasiskolinti pačiužas. Padėti mums kepti šašlykų atvyko Godos tėtis, kurio šašlykai žinomi visoje Lietuvoje. Viską pa-

Renginio organizatoriai Justina, Goda, Laurynas ir Ernestas.

ruošę, nekantriai ir su baime laukėme žmonių, bijojome, kad netektų nusivilti. Ir kaip nustebome bei apsidžiaugėme, kai pradėjo rinktis žmonės, ne tik jaunimas, bet ir suaugę su savo vaikais. Visi linksmi, su šypsenomis veiduose puolė čiuožinėti, valgyti ir linksmintis. Kaip niekad buvo labai gera, daug juoko, krykštavimų, nuostabos, džiaugsmo šūksnių, nenuilstamo šėliojimo. Viskas truko iki sutemų.

Kiekvienam iš mūsų, rengusių susibūrimą, buvo taip gera širdy, kai žmonės priėjo klausdavo: kada bus kitas kartas? Nors ir pavargom, nepasilinksinom patys, nes reikėjo rūpintis kitais, bet drąsiai galim teigti, kad mums visgi tas susibūrimas davė daugiausiai. Ne tik pradžiuginome kitus, bet ir įrodėme, kad Dusetų jaunimas yra veiklus, gali padaryti šventę sau ir kitiems.

Ačiū, kas buvote. Tikimės, kad susitikime kitais metais.

Justina ŠINKŪNAITĖ, II gb kl.
Vartui Goda AMIRJAN, IIgb kl.

jamais Šimtadienio kalendorius. Mūsų laikais tai buvo popierinis su daugybe palinkėjimų. Dabar kasmet vienuoliktokai išradingumu nustebina visus: iš kompaktinių plokštelių, iš medinių kaladėlių ir pan. Linkiu abiturientams neišsigąsti – dar liko 100 dienų ir susirūpinti, nes liko tik 100 dienų!“, - prisiminimais mielai pasidalino pašnekovė.

Lietuvių kalbos mokytoja Gražina Makaveckienė, šventusi šimtadienį prieš 35 metus, prisimena: „Tuomet, kai aš mokiausi, šventę rengdavo dešimtokai. Manau, tradicijos išlikusios tos pačios: pusatestaciai, kalendorius, ketureiliai. Tik gal sunkiau temas sugalvoti, nes jos vis kartojasi. Man irgi teko vieną šventę vesti. Ruo-

šėme vaizdelius iš vienuoliktokų gyvenimo. Regis, pavyko.“

Matematikos mokytoja Afūnė Dereševičiūtė, ilgą laiką mūsų mokykloje dirbusi užklausinio darbo organizatore, teigia, kad ši šventė labai skiriasi nuo ankstesnių. Anksčiau būdavo žymiai daugiau atrakcionų, įvairių užduočių, ilgai vykdavę šokiai. Dabar mokiniai skuba kuo greičiau išvykti švęsti kitur.

Na, o aš dvyliktokams linkiu, kad pusatestatis būtų ne paskutinis gautas dokumentas. Nenuleiskit rankų, nepamirškite knygų, tegul mokslas įgauna vis didesnę pagreitį. Tegul lydi sėkmė egzaminuose.

Karolina CVETKOVAITĖ,
8 a kl.